

førsler. Hvad agter ministeren at gøre for at sikre et mere effektivt meritssystem?

Endelig er der hele folkeoplysningssektoren. Der er i dag en lang række aktiviteter, der gennemføres inden for den ikkekompetencegivende sektor i folkeoplysningsregi. Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre, at man ligeledes i folkeoplysningsarbejdet får fremmet den internationale dimension?

Det Konservative Folkeparti har en lang række ønsker og spørgsmål til fremme af internationalisering. Forhåbentlig vil et folketingsflertal i dag medvirke til i internationaliserings tegn at øge indsatsen for at fremme den internationale dimension i det danske uddannelsessystem. Det er i hvert fald et meget stort ønske i Det Konservative Folkeparti.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er en åben dør, som Venstre og De Konservative forsøger at slå ind med denne forespørgsel, for der sker faktisk en meget kraftig internationalisering af alle dele af uddannelsessystemet. Mange unge tager et år på en udenlandsk skole, og på de videregående uddannelser bliver det mere og mere almindeligt, at studerende tager en del af deres uddannelse i udlandet, ligesom mange uddannelsesinstitutioner udbyder en del af undervisningen på engelsk. Der er bl.a. igennem EU omfattende programmer, der letter udvekslingen af elever, studerende og lærere, et stigende antal unge tager en periode uden for uddannelsessystemet for at rejse rundt i verden, osv.

Det er en meget positiv udvikling. Vi har en ungdom, der har langt mere international forståelse end tidligere generationer. Der er ingen tvivl om, at det på ikke særlig lang sigt vil få væsentlig betydning for befolkningens holdning til udlændinge her i landet og også vil give en langt større forståelse for internationale begivenheder.

En stor styrke er det, at der vokser en ungdom op, der tænker internationalt. Det vil også give et langt mere realistisk billede af styrker og svagheder i det danske samfund. På nogle områder vil de unge konstatere, at det danske samfund faktisk har nogle værdier sammenlignet med de fleste andre samfund, på andre områder vil de finde ud af, at den danske tro på egen fortræffelighed kun bygger på uvidenhed og national selvglæde. I begge tilfælde kan et mere realistisk billede kun bidrage til at gøre samfundet bedre.

Det fremgår, at Venstre har været i kontakt med brede kredse i uddannelsessystemet og fundet erfaringer frem, herunder har partiet fundet en række eksempler på regelsæt og vilkår i øvrigt, der kunne forbedres. Det er prisværdigt.

Men det undrer lidt, at Venstre sammen med De Konservative valgte forespørgselsformen for at gøre opmærksom på disse eksempler. Forespørgselsformen er især velegnet til at diskutere en udvikling, hvor noget går skævt og der derfor er grund til at rette op på udviklingen. Dette er mindst talt ikke tilfældet her, og mindre ændringer i vilkår og regelsæt er der mange andre måder at opnå end gennem forespørgsler. Men vi er naturligvis villige til at se på de mange forslag, som Venstre er kommet med, og til at være med til at bære nogle af dem igennem.

Nogle af forslagene synes dog mindre gennemtænkte. F.eks. foreslås det at indføre engelsk i 1. klasse. Det er meget svært at se begrundelsen herfor. Der klages med jævne mellemrum over, at folkeskolen ikke magter at give eleverne et tilstrækkeligt grundlag i f.eks. dansk og matematik, men ingen, der har nogen berøring med ungdommen, kan undlade at bemærke, at hvad angår fremmedsprog, især engelsk, er de unges kendskab støt stigende. Derfor er det svært at se en begrundelse for netop her at lægge undervisningen om.

Men selv om vi som sagt gerne vil være med til at løse nogle af de problemer, som Venstre har introduceret, vil jeg bruge resten af min tale tid på områder, hvor udviklingen ikke går i den rigtige retning.

Først vil jeg tage fat på åbningen indadtil. Det er karakteristisk, at mens Danmark er blevet et meget åbent samfund udadtil i den forstand, at flere og flere danskere kan rejse ud i kortere eller længere tid, modsvares det ikke af en tilsvarende åbenhed indadtil. Der er få udlændinge fra andre vestlige lande, der søger hertil for at få en uddannelse, og de udlændinge, der af forskellige grunde søger hertil, oplever ikke, at de modtages godt.

Hvad angår det første, er der naturlige grunde til, at Danmark ikke er et tilbudsstykke ved studenterudvekslinger i forbindelse med f.eks. EU's ordninger: store lande og store sprog vil altid trække mere end små lande med små sprog. Danskere, der rejser ud, søger også fortrinsvis til lande, hvor der tales verdenssprog.

Det er begrænset, hvad der kan gøres for at løse det problem, men noget kan gøres, og det er